

Fr. Pacynski.

Bomby lotnicze.

Samolot w czasie wojny światowej, użyty jako broń, siał panikę i przerażenie w szeregach najodważniejszych śmiaków. Przyzwyczaili się ludzie do niszczenia miast przez artylerię, wytrzymali piekło huraganowego ognia, spokojnie trwali na stanowiskach wśród śmiertelnych fal gazowego ataku, jedynie bombardowanie lotnicze ścinało krew w żyłach dreszczem niepokoju i łamało równowagę ducha. Nawet w nocy łoskot śmig roził piekło na ziemi, aczkolwiek samolot z powodu ciemności nie mógł dokładnie obserwować i rzucał bomby na mniej — więcej. Dlaczego tak olbrzymi efekt demoralizacyjny osiąga bomba lotnicza?

Składa się na to czynnik psychiczny i olbrzymia siła niszcząca bomby. Pierwotnie, kiedy używano pocisków artyleryjskich, jako bomby, lekceważono napad lotniczy. W krótkie jednak gwizd spadającej bomby, potęgający się z każdą cząstką sekundy padania, poczęt wywierać olbrzymie przynębienie ducha. Pocisku karabinowego lub artyleryjskiego nie słyszemy. Jeżeli gwizdnie złowieszco nad nami, to znaczy, że już przeleciał. Huk wystrzału rozlega się daleko i jest tylko jakby akompaniamentem do wybuchu granatu. Padanie bomby lotniczej słyszymy cały czas i najsilniejsze nerwy nie wytrzymają tego sygnału lecącej śmierci, każdemu poczyną się zdawać, że lotnik specjalnie w niego celuje, że bomba lotnicza, wyjąc, szuka właśnie nas. Wystarczyło parę bombardowań miast, aby spędzić gapiów z ulic Paryża i Londynu, jeden sygnał ostrzegawczy i wielomilionowe miasta formalnie zamierały, ludzie jak nieprzytomni tłoczyli się i lamali sobie zebra w tunelach kolejek podziemnych, maratońskie biegi wyprawiali z pięt do piwnic, nikt nie pozostawał na ulicy.

Technika szła w kierunku budowy bomb o coraz większej pojemności. Jak straszne zaklęcia, jak wyrok nieubłagane przeznaczenia, podawano sobie w tajemnicy rosnące wymiary bomb: wpraw 50 kg!, potem 100 kg!, 300 kg!, 500 kg!! Wreszcie 1000 kg!! Tonna? Nie — to niemożliwe! Ludność nie chciała wierzyć w istnienie podobnych potworów. Wreszcie po wojnie ujrano je w wojennych składnicach niemieckich, torpedy, powietrzne kolosy, dwa razy wyższe od człowieka.

Działanie bomby lotniczej jest straszne: od eksplozji 100 kg. bomby wylatują szyby w oknach w promieniu 40 km., a w miejscu wybuchu powstaje lej w ziemi, w którym można wobodnie ustawić 4 wagony kolejowe! Wybuch bomby, ważącej 300 kg., wymiatał kilkupiętrową kamienicę, jak kominarz komin, z wielkiego domu powstawały tylko cztery ściany i wewnątrz śmieci kupka. Nawet bomby mniejsze, jak 12½ kg., zdolne są rozwalić młyn wodny, wśród kłębow dymu ściany rozpadają się, jak domek z kart.

Po pierwszej bomba lotnicza, padając z dużej wysokości, co najmniej 2000 m., a czasem i 4000 m., nabiera ogromnego rozpędu, przebija dach, piętra zarywa się nieraz do głębokości fundamentów w piwnicy i to potęguje olbrzymi jej skutek. Bo w im bardziej ściśniętej przestrzeni następuje eksplozja tem silniejszą jest moc krusząca gazów, powstających wskutek spalania się materiału wybuchowego.

Powtórę bomba lotnicza o wadze 500 kg. działa jak pocisk artylerji 2 tonnowy, który jak wiadomo jest nie do pomyślenia. W każdym pocisku dużym, tylko

25 proc. działa niszcząco, 75. proc. zużywa się jako energia ruchu w postaci siły wyrzucającej z działa i przenoszącej do celu. Bombę lotniczą przynosi samolot, wyrzuca ją, zwalniając podwieszenia, a zatem cała waga zostaje zużyta jako siła użyteczna niszczenia. Dlatego bomby działają czterokrotnie silniej od pocisku artylerji i przerastają te ostatnie wymiarami. W Ameryce zbudowano już torpedy powietrzne o wadze 3 ton, a konstrukcyjnie rozwiązano bombę dziesięciotonnową! Groza przyszłej wojny stanie nam żywo przed oczyma, jeżeli uświadomimy sobie, że w czasie wojny światowej nie stosowano bomb gazowych. Obecnie wystarczy zbudować skorupkę bomby z ciemnej blachy, wypełnić ją cieczą gazową i jedna bomba zniszczy na przestrzeni 15 km². całe życie zwierzęce i roślinne, zatruwając teren na przeciąg kilkunastu dni. Najstraszniejsze gazy w czasie wojny nie zdążyły przyjechać na front, obecnie istnieją już ciecze, których jedna kropla zabija człowieka. Bakterjology bolszewicy pracują nad skonstruowaniem bomby, która zawierałaby w sobie zarazki chorób i mogłaby zatruć powietrze naszych miast i wsi.

Wreszcie ostatni czynnik strasliwego działania bomby: można nią osiągnąć, wszędzie niszczyć nie tylko armię, ale ludność cywilną. Współczesne samoloty mogą utrzymywać się w powietrzu 40 godzin, bez lądowania i przelatywać przestrzeń po 5000 km. Cóż tedy stanie się z nami, jeżeli na wypadek wojny zastanie nas wróg nieprzygotowanych.

Bezkarne zniszczy nasze miasta i wsie w parę godzin po wypowiedzeniu wojny, uniemożliwi mobilizację.

Skuteczną walkę z nieprzyjacielskim lotnictwem może podjąć tylko lotnictwo własne. Środki przeciwlotniczej obrony z ziemi są straszeniem wróblu z pszenicy, strzelaniem z dziecinnej pistoletu, o ile pod błękitami nie zawiśnie straż potężnej narodowej floty powietrznej.

Siedemnasty październik
Coraz bliżej się przemyka
Masz już Bursy los w kieszeni?
Kto nie ma, niech się nie leni
Bo mu szczęście się uśmiecha.
Powiedz, czy to nie uciecha.
Być raz motocyklu panem,
Własnym bawić się baranem,
Posiadać złoty zegarek,
Lub osiołka na podarek.
Mowisz, że ty nic nie wygrasz?
Czeku jak ty z szczęściem igrasz!
Kup los choć w ostatniej chwili,
Ten pewno cię nie omyli.
Masz ich kilka? O to mało
Skoro cię na kilka stało
Stanie cię na jeszcze więcej
A radzę ci tem goręcej,
Bo mówię: ostatnie grosze
Zazwyczaj szczęście przynoszą.
A grosz przecie nie stracony,
Patrz — gmach Bursy postawiony
Czeka tylko jeszcze dachu
A więc pomoż że mu „brachu“
Wszakżeś tu o dobro chodzi
To i Bóg ci wynagrodzi
Więc ci słowo mówię bratnie:
Marsz po losy, w dni ostatnie.

Nadzwyczajna rewizja inwalidowych kart kwitowych.

W następnych dniach odbędzie się w powiecie wrzesińskim nadzwyczajna rewizja inwalidowych kart kwitowych. Pracodawcy zatrudniający uczniów, pomocników, czeladź, robotników i służbę domową winni w własnym interesie bezwzględnie uporządkować karty kwitowe swych pracowników. Kontrolerzy mają polecenie podawania do ukarania wszystkich pracodawców, którzy z wlepianiem znaczków zalegają.

Od 1 maja 1924 r. obowiązują przy zarobku rocznym	znaczkę	I kl. po 0,40 zł
ponad 500 „ do 700 zł	II „	0,60 „
„ 700 „ „ 900 „	III „	0,80 „
„ 900 „ „ 1150 „	IV „	1,00 „
„ 1150 „ „ „	V „	1,20 „

Do zaliczenia ubezpieczonego do klasy zarobkowej miarodajną jest 300 krotna kwota przeciętnego zarobku dziennego, z którym ubezpieczony został do Kasy Chorych zgłoszony.

Zarząd Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu.

Uwaga: Od 1 lipca 1925 r. obowiązują przy zarobku rocznym

do 500 zł	znaczkę	I kl. po 0,30 zł
ponad 500 zł do 700 zł	II „	0,45 zł
„ 700 zł do 900 zł	III „	0,60 zł
„ 900 zł do 1200 zł	IV „	0,75 zł
„ 1200 zł	V „	0,90 zł

U w a g i .

Na podstawie § 1466 Ordynacji Ubezpieczeniowej i przepisów kontrolnych z dnia 31 marca 1914 r. jest każdy pracodawca zobowiązany do przedłożenia w pomieszkaniu, w przedsiębiorstwie lub na miejscu pracy kart kwitowych, książek lub poświadczeń z odbioru kart kwitowych, list zarobkowych i książek kupieckich kontraktów i książek kas chorych wszystkich u siebie zatrudnionych pracowników. Ubezpieczeni którzy karty i książki kwitowe sami przechowują, ja zobowiązani oddać je pracodawcom przed rozpoczęciem rewizji.

Pracodawcy są zobowiązani zebrać karty i książki kwitowe zatrudnionych przez nich osób, jeśli te zamieszkuja w miejscu przedsiębiorstwa albo nie dalej jak w odległości 1 km. od miejsca pracy. Jeżeli zaś miejsce pomieszkania dalej leży, winien pracodawca dość wcześniej zapoznać ubezpieczonych do przyniesienia wymienionych wyżej dowodów. Jeżeli dowody nie zostaną na czas oznaczony dostarczone, natenczas powinien pracodawca najpóźniej przy następnej wypłacie książeczki kwitowe zatrzymać.

Na przypadek nieobecności albo przeszkody należy postarać się o zastępcę lub oddać karty kwitowe i inne papiery sąsiadowi, albo też komu innemu, znającemu dokładnie stosunki zarobkowe odnosnego przedsiębiorstwa, aby rewizja bez przeszkód odbyć się mogła.

Zarząd Ubezpieczalni może nakłonić pracodawców i ubezpieczonych do punktualnego wykonania obowiązków nałożeniem kary pieniężnej aż do 1500 zł. (§ 1467 Ordynacji ubezpieczeniowej).

Koszty rewizji, powstałe z winy pracodawcy, mogą być temuz nałożone (§ 1468 Ordynacji ubezpieczeniowej).

Towarzystwom i stronnictwom politycznym

do łaskawej wiadomości, że dzierżawione przeze mnie stopy miejskie mogą być oklejane afiszami **li tylko za poprzednią opłatą, złożoną poprzednio w księgarni.** Nieopłacone będą bezwzględnie zerwane.

A. Prądyński, Drukarnia - Księgarnia

Jeszcze dni kilka — i klamka zapadnie,
Wynik loterii ogłosimy światu.
„Czyj los motocykl wygra?” — „Któż to zgadnie...
Może Twój właśnie! zyczę Ci jak bratu.”

Miło Ci będzie gnać z wiatrem w zawody,
Lub się przedrzemkać w klubowym fotelu;
Kupuj więc losy przyjacieli młody,
Kup i Ty także, stary przyjacielu!

Sprawy gospodarcze

Poznański targ na bydło

Poznań, dnia 5. X. 1926 r

Płacono za 100 kg. żywej wagi za:

I. Bydło:

Woly:

- a) pełnomięsiste, wytucz. woly najwyższej wartości rzeźnej niezaprzęgane —
- b) pełnomięsiste, wytucz. woly od lat 4 do 7 —
- c) młode mięsiste, nie wytucz. i starsze wytuczone —
- d) miernie odżyw. młode, dobrze odżywione starsze Stadniki: B.

- a) pełnomięsiste, wyrosłe, najwyższej wart. rzeźnej 136—140
- b) pełnomięsiste młodsze 120—
- c) miernie odżyw. młodsze, dobrze odżyw. starsze 100—104

jałowki i krowy: C.

- a) pełnomięsiste, wytucz. jałówek najw. wart. rzeźnej 166—158
- b) pełnomięsiste, wytuczone krowy, najw. wartości rzeźnej do lat 7 134—
- c) starsze wytuczone krowy, mniej dobre młodsze krowy i jałowki 116—118
- d) miernie odżywione jałowki i krowy 98—
- e) licho odżywione krowy i jałowki 90—

II. Cielęta:

- a) najprzedniejszego opasu (Doppellendary) —
- b) najprzedniejsze cielęta tuczne 192—200
- c) średnio tuczne cielęta i najprzedniejsze ssaki 180—190
- d) mniej tuczne cielęta i dobre ssaki 170—172
- e) liche ssaki 150—160

III. Owce:

Opasy chlewne: D.

- a) jagnięta tuczne i młodsze skopy —
- b) starsze tuczne i dobrze odżywione jagnięta i owce 110—
- c) miernie odżywione skopy i owce 80—

IV. Świnie:

- a) tuczne ponad 150 kg. żywej wagi —
- b) pełnomięsiste od 120 do 150 kg. żywej wagi 238—240
- c) pełnomięsiste od 100 do 120 kg. żywej wagi 230—232
- d) pełnomięsiste od 80 do 100 kg. żywej wagi 226—
- e) mięsiste świnie ponad 80 kg. 210—220
- f) miaciory i późne kastrat. 180—220

Przebieg targu spokojny.

Giełda zbożowa w Poznaniu

Poznań, dnia 7. X. 1926 r

Warunki: handel hurtowy, franko stacja załadowania, ładunek wagon, dostawa zaraz, za 100 kg.

Żyto	33.00—34.00	Groch polny	—
Pszonica	42.00—44.00	„ victoria	65.00—80.00
Jęczmień zimowy	25.00—27.00	Seradela	—
„ stary	—	Lubin niebieski	—
(wybor.)	30.00—33.50	„ żółty	—
Owies	25.25—26.75	Wytłokiburaczane	—
Maka żytnia 65%	—	suszone	—
wł. worka	52.75—	Ziemiaki fabryczne	—
Maka żytnia 70%	—	Koniczyna żółta	—
wł. worka	50.75—	„ czerwona	—
Makapszenna 65%	67.00—70.00	„ biała	—
wł. worka	—	„ szwedzka	—
Otręby żytnie	20.25—21.25	Słoma żyt. luzna	—
„ pszenne	—22.00	„ prasow.	—
Plątki ziemniacz.	—	„ Siano luzne	—
Uspokobienie niejednolite.	—	„ prasow.	—

Warszawska Giełda Pieniężna

z dnia 6. X. 1926 r.

Waluty: Gotówka:	tr.	sprzedaż	kupno
Dolary Stan. Zjedn. Ameryki Półn.	8.98	9.00	8.96
Dewizy: Belgia	24.67	24.74	24.61
Holandia	00.00	00.00	00.00
London	43.77	43.88	43.56
Nowy York	9.00	9.02	8.98
Paryż	25.52	25.59	25.46
Praga	26.72	26.78	26.66
Szwajcaria	174.32	174.76	173.85
Wiedeń	127.32	127.65	127.00
Włochy	34.10	34.18	34.02